“Ebu Hizjeme, šta te dovelo ovamo?”

Hanzala b. Hizjem veli: “Moj se djed Hanifa obratio Hizjemu: ‘Okupi mi sinove, želim im dati oporuku!’ Ovaj ih je okupio. Hanifa reče: ‘Prvo što oporučujem jest da ovom siročetu, koje je u mom okrilju, date stotinu deva koje smo u paganskom dobu zvali el-mutajjeba.’ Hizjem reče: ‘Oče, moja braća govore da će nakon tvoje smrti te deve sebi uzeti!’ On kaza: ‘Onda neka nam Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, presudi.’ ‘Neka bude tako’, Hizjem reče. Hanifa, Hizjem i ja, a bijah tad dijete, pođosmo Allahovu Poslaniku. Kad smo kod njega došli, upita nas: ‘Ebu Hizjeme, šta te dovelo ovamo?’ ‘Ovaj me doveo’ i udari rukom po Hizjemovu stegnu te dodade: ‘Bojim se da ne obolim ili da ne umrem, pa sam htio oporučiti. Kazao sam: ‘Prvo što oporučujem jest da ovom siročetu, koje je u mom okrilju, date stotinu deva koje smo u paganskom dobu zvali el-mutajjeba.’’ Allahov se Poslanik naljutio toliko da se to na njegovu licu jasno vidjelo. Sjedio je, te kleknu na koljena i reče: ‘Ne može tako! Ne može tako! Ne može tako! Maksimalno možeš dati četrdeset deva.’ I oprostili smo se od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Siroče je nosilo štap i njime tjeralo deve. Poslanik reče: ‘Siroče dobi dobar udio u imetku!’ Otac me primakao Poslaniku i rekao: ‘Imam sinova koji su stariji od ovog; ovaj je najmlađi. Zamoli Allaha za njega!’ On me pomilova po glavi i zamoli da me Allah blagoslovi.” Zejjal, jedan od prenosilaca, govorio je: “Doživio sam da Hanzali dođe čovjek s oteklinom na licu, ili da mu se dovede životinja s oteklim vimenom, pa bi on pljucnuo u ruke, izgovorio bismilu te jedan dlan stavio na glavu, i to ondje gdje ga je Poslanik pomilovao, a drugim bi dlanom pomilovao bolno mjesto – oteklina bi nestala.”

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Ahmed]

Hanzala b. Hizjem veli: “Moj se djed Hanifa obratio Hizjemu: ‘Okupi mi sinove, želim im dati oporuku!’ Ovaj ih je okupio. Hanifa reče: ‘Prvo što oporučujem jest da ovom siročetu, koje je u mom okrilju, date stotinu deva koje smo u paganskom dobu zvali el-mutajjeba.’ Hizjem reče: ‘Oče, moja braća govore da će nakon tvoje smrti te deve sebi uzeti!’ On kaza: ‘Onda neka nam Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, presudi.’ ‘Neka bude tako’, Hizjem reče. Hanifa, Hizjem i ja, a bijah tad dijete, pođosmo Allahovu Poslaniku. Kad smo kod njega došli, upita nas: ‘Ebu Hizjeme, šta te dovelo ovamo?’ ‘Ovaj me doveo’ i udari rukom po Hizjemovu stegnu te dodade: ‘Bojim se da ne obolim ili da ne umrem, pa sam htio oporučiti. Kazao sam: ‘Prvo što oporučujem jest da ovom siročetu, koje je u mom okrilju, date stotinu deva koje smo u paganskom dobu zvali el-mutajjeba.’’ Allahov se Poslanik naljutio toliko da se to na njegovu licu jasno vidjelo. Sjedio je, te kleknu na koljena i reče: ‘Ne može tako! Ne može tako! Ne može tako! Maksimalno možeš dati četrdeset deva.’ I oprostili smo se od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Siroče je nosilo štap i njime tjeralo deve. Poslanik reče: ‘Siroče dobi dobar udio u imetku!’ Otac me primakao Poslaniku i rekao: ‘Imam sinova koji su stariji od ovog; ovaj je najmlađi. Zamoli Allaha za njega!’ On me pomilova po glavi i zamoli da me Allah blagoslovi.” Zejjal, jedan od prenosilaca, govorio je: “Doživio sam da Hanzali dođe čovjek s oteklinom na licu, ili da mu se dovede životinja s oteklim vimenom, pa bi on pljucnuo

u ruke, izgovorio bismilu te jedan dlan stavio na glavu, i to ondje gdje ga je Poslanik pomilovao, a drugim bi dlanom pomilovao bolno mjesto – oteklina bi nestala.”

http://sunnah.global/hadeeth/bs/show/10957